

Vegyük vissza Magyarországot!

2020 január 17. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi lesz a választáson, milyen esélyei vannak a kormányzó Fidesznek? Sikerül-e az áttörés az ellenzéknek?

És mit kellene változtatni a kommunikációban, milyen stratégiai teendőket volna szükséges végiggondolni a kormány háza táján? Ezekre a cseppet sem egyszerű kérdésekre igyekszünk választ keresni az alábbiakban.

Arra a kérdésre, hogy bizonytalanság ütötte-e fel a fejét a jobboldali politikai közösségben az önkormányzati választás óta, határozott igennel válaszoltunk. Valami megváltozott, és egyáltalán nem a kormányzó erők javára. Bekövetkezett, amit hosszú évek óta emlegettünk, és aminek kilencesztendő kormányzás után törvényszerűen be kellett következnie: az ellenfél rendezte sorait, és fontos részsikert aratott. Mindez lelki értelemben is felvértezi őket a 2022-es országgyűlési választásokra, egyidejűleg világosan kijelöli számukra a kívánatos és követendő irányt.

Ami nem más, mint a lehető legszélesebb körű összefogás. Ez és nem egyéb hozta meg nekik a fordulatot Budapesten, a nagyvárosokban. A Borkai-ügy csak felgyorsította a folyamatokat, de a számok tanúsága szerint így is, úgy is győztek volna számos meghatározóan fontos helyen. Az összefogás gyakorlatilag biztosra vehető 2022-ben is. Lehet, hogy néhány választókerületben nem sikerül megegyezniük, lehet, hogy öldöklő vitákat folytatnak a miniszterelnök-jelöltségért, de az utolsó pillanatban elrendeződnek, felállnak és egységet mutatnak majd.

Ez a borítékolható helyzet egyszerre jó és rossz nekik. Jó, mert az utolsó pillanatban, amikor már úgy tűnhetett, hogy végleg elmerülnek a süllyesztőben, visszatértek a porondra. Rossz, mert lényegében két kampányt kell levezényelniük egy időben: egyet a kormányzó Fidesz, egyet pedig az ellenzéki riválisok ellen.

Miközben folyamatosan az egységről, a zsarnokság elleni közös fellépésről beszélnek majd, a színpalak mögött megpróbálnak a többiek fölé kerekedni, az ellenzék vezető erejévé formálódni (DK, Momentum) vagy egyszerre csak talpon maradni (MSZP, Jobbik, LMP, Párbeszéd). Ebből a kettős kényszerből csakis az származhat, hogy az ellenzéki pártok saját témáikkal korlátozottabban rúkolhatnak el, hiszen egyeztetniük kell a többiekkel, együttmozdulási kényszerük miatt valószínűleg nem tudnak majd a szükséges mértékben tematizálni.

Marad az őszí önkormányzati kampányban megtapasztalt – és eredményes – botránypolitizálás. A kormánypárti politikusok felkészülhetnek arra, hogy munkásságuk és magánéletük nem pusztán boncasztalra kerül, de az ellenzéki sajtó a legapróbb részleteit is felmutatja majd az erre fogékony közönségnek.

A széles körű ellenzéki koalíció már évekkel ezelőtt megalakulhatott volna, de akkor bizonyos gátak még fékezték az együttműködést. A magyar közvélemény egyszerre nem hihette, hogy például *Balczó Zoltán* közös platformra helyezkedik *Ujhelyi Istvánnal*, és hogy a balliberális térfélről olyan kvázi nácioknak nyújtanak kezet, akik beleköpdösnek a Duna-parti cipőbe. Mára már ez is lehetséges. Az új helyzetért azonban az érintett pártok teljes hitelvesztéssel feleltek, feláldozták karakterüket, programjukat, ideológiájukat a hűn áhított zsákmányért.

Ez az Achilles-sarka az ellenzéki együttműködésnek: ha a választók észreveszik az ellenzéki pártok mögött tátongó ürességet és hiteltelenséget, akkor a Fidesz negyedszer is kormányt alakíthat. Ha pedig nem, akkor szurreális és ártalmas figurák egész sora juthat kormányzati szerepbe.

Egy ilyen helyzetet – amelyben *Gyurcsány Ferenc* (vagy *Dobrev Klára* nevű alteregója) visszatérése éppen úgy benne van, mint a külföldről finanszírozott és kiképzett Momentum kormányzati szerepe – a sokmillió nemzeti tábor aligha volna képes elfogadni. Éppen ezért az ellenzéki győzelem 2022-ben minden eddiginél feszültebb társadalmi közeget, akár polgárháborús hangulatot is eredményezhet Magyarországon.

Cselekvés vagy bukás

Jobbítani változtatva lehet, vagyis a tökéletességhez gyakori változások szükségesek – *Churchill* ritkán idézett gondolata 2020 első napjaiban tökéletesen ráillik a Fideszre. És itt a másik, úgyszintén tőle származó: aki nem tervez, a bukást tervezi meg. A 2018-as földcsuszamlásszerű győzelem után a Fidesz elkényelmesedett. A változás szükségessége nem bukkant fel a kommunikációs feladatok között, a párt stratégiai tervezői a bevált receptekről indultak ki. *Tarlós István* kampányán látszott leginkább, hogy sokan máris biztosra veszik a győzelmet.

Aztán a főpolgármester veszített az utcán, veszített a stúdiókban, és végül veszített a választáson is. Utcai plakátokat éppen úgy alig láttunk róla, ahogyan a példátlan fejlesztések, eredmények felsorolása, közkinccsé tétele is elmaradt. Mindazok, akik a Fidesz stratégiai műhelyeiben elzárkóztak az eredménykommunikációtól,

gyakorlatilag a legfontosabb adut ütötték ki a f?polgármester kezéb?l. Helyette *Karácsony Gergellyel* volt tele a jobboldali sajtó is, de nem valódi, megfogható ügyekkel támadták, hanem egyszer?en alkalmatlannak nevezték – egyszer, tízszer, százszor, ezerszer. És hirtelen Karácsony Gergelyr?l kezdett szólni a kampány, nem Tarlós Istvánról.

Az emberek nagy része persze fogalmatlan, és pusztán az érzései vezetik – de ennyire mégsem szabad elrugaskodni a választópolgárok mindennapjaitól. Valamit mondani kellett volna nekik, ahogyan mondani kell majd 2022-ben is. Adott esetben egy nagyobb történet folyamatos narrációja is elegend? lehet, amilyen éveken keresztül a migráció volt. Két és fél év múlva természetesen új kampánytémát kell keresni, hiszen az *Orbán*-kormány sikerrel akadályozta meg a bevándorlást, éppen ezért az emberek veszélyérzete alábbhagyott.

Változtatni kell, és jöv?t tervezni a Fidesz országos lefedettségében is. Itt ugyanis fájdalmasan tátongó lyukakat tárt fel az önkormányzati választás. Bebizonyosodott, hogy a vidéki és budapesti alapszervezetek egy részében nem végezték el azt a munkát, amit a gy?zelemhez el kellett volna végezni.

A Fidesz sok helyütt telefonos párttá alakult át, a régiek megakadályozták az újak belépését, a kampányban pedig az elengedhetetlen mozgósításon kívül semmilyen progresszív javaslattal nem rukkoltak ki – mondván, hogy úgyis gy?zni szoktunk. Aligha véletlen, hogy Orbán Viktor már néhány héttel az ?szi választás után úgy döntött, hogy nagyjából két tucat választókerületi elnököt levált, és több helyen újra felépíti a Fideszt. A tervezett változtatás alighanem a kormány szerkezetét is érinti, a következ? két és fél évben az alapszervezeti munka megel?zi majd az országos teljesítést – a választókerületi elnököknek egyel?re otthon, a helyi csoportnál a helyük. Ez a helyes és indokolt döntés azonban csak akkor érezteti majd a hatását 2022-ben, ha új arcokat, fiatalokat is sikerül beemelni a megújuló szervezetbe.

Ezek a fiatalok

Az önkormányzati választások lezárása óta szinte minden elemz? szóba hozta a fiatalok részvételét és szerepét. Sokan úgy látják – többek között e sorok írója is –, hogy a Fidesz nem tudta ?ket megszólítani, bizonyos esetekben, mint például a jászberényi pótválasztáson pedig még az is megkockáztatható, hogy a 30-on aluliak között az ellenzék els?pr? gy?zelmet aratott.

A fiatalok körében uralkodó politikai szimpátia alakulásáról megbízható, friss adatunk nincsen. Az önkormányzati választások eredményeit és részleteit nem plántálhatjuk át automatikusan, ezért csak a legutóbbi, 2018-as országgy?lési választásból indulhatunk ki.

A Medián felmérése szerint a Fidesz a 18–30 évesek körében szerepelt a legrosszabbul, de még itt is 37 százalékot szerzett, míg a Jobbik 31-et, a harmadik LMP pedig 14-et. Ha azonban összeadjuk az ellenzéki százalékokat, a Fidesz ebben a korcsoportban már tavaly is sima vereséget szenvedett volna, ahogyan a 30–39 évesek között is, 41 százalékkal. Minél id?sebbeket vizsgálunk, annál jobban nyílik az olló, a nyugdíjas korosztályban a Fidesz 46 százaléka minden bizonnyal elegend? lett volna az önálló gy?zelemre is az életkori csoportküzdőlemben.

Bár az ellenzéki szavazatok természetesen soha, semmilyen választási összefogással nem adódnak össze automatikusan, nem maximalizálhatóak, a fiatalok körében a Fidesz kifejezetten rosszul áll. Az ismertett adatsor felvétele óta ugyanis átrendez?dött minden: a Momentum nyilvánvalóan feljött a második helyre, még az is meglehet, hogy a legfiatalabbak körében megel?zi a Fideszt. Annak a ténynek, amit *Lázár János* is jelzett legutóbb, hogy tudniillik a következ? választáson félmillió új szavazó lép be a politikába, akár dönt? hatása is lehet egy szoros eredménynél. Ami egészen biztos: elodázhatatlan a munka, amellyel a legfiatalabbakat valamiképpen meg kell szólítani a kormányoldalnak.

Ennek a folyamatnak szükségszer?en ott kell folynia, ahol a fiatalok élete zajlik: a virtuális térben. Nem a parlamentben, nem a nyomtatott sajtóban és nem a szórólapokon – ezekkel a fiatalok politikai véleményére hatni nem lehet. A Facebookon, de f?leg az Instagramon kell a saját témáikkal megszólítani ?ket, és nem közvetlen politizálva, hanem influenszerek, zenészek, celebek segítségével. A kormány kommunikációját pontosan olyan szervezett kommenteléssel, különféle virtuális munkacsoportokkal kell megtámogatni, amilyeneket a Jobbik, a DK és a Momentum már régóta eredményesen alkalmaz.

Nem szabad elhinni, hogy a Fidesz háza táján jelenleg is m?köd? internetes csoportosulások és a képvisel?jelöltek

munkatársainak tájékoztatása elegendő. Tapasztalataim szerint a jobboldali szimpatizánsok, Fidesz-tagok sokkal kevésbé vállalják a véleményüket az internetes térben, mint a baloldaliak.

Nem kommentelnek, nem lájkolnak, csak olvasnak és szörnyülködnek. Amíg ez így marad, addig a kormányoldal folyamatosan vereséget szenved majd a közösségi oldalakon. És mivel nemcsak az igazság, hanem annak látszata is fontos, a kormánypárti politikusoknak – ha tetszik nekik, ha nem – virtuálisan is jelen kell lenniük a fiatalok életében.

A Fidelitast nem valamiféle politikusképzőnek kellene tekinteni, hanem az egyetemi életben uralkodó baloldali dominancia ellensúlyozására alkalmas mozgalommá szükséges átállítani. Menővé, „trendivé” kell tenni a jobboldaliságot, amire eleve van fogékonyság az egyetemi fiatalságban, hiszen pártpreferenciáik között a Fidesz – nyilvánvalóan a szülői ház hatása miatt – mindig is vezető helyen állt.

Vissza az emberek közé!

A balsikerű önkormányzati választások legfontosabb tanulsága, hogy a XXI. századi, professzionális politikai közegben a politikus megnyerő személyisége nem mindig elegendő a sikerhez. Népszerű fideszes politikusok egész sora bukott meg ússzal, pusztán azért, mert az országos hangulat rátelepedett a kampányukra. A következő két és fél esztendőben soha nem tapasztalt nyomás alá kell venni a politikai ellenfeleket, minden apró hibájukat fel kell mutatni, ha szükséges, a nem túl ízléses ügyekből is ki kell kaparni a politikailag hasznosíthatót. Ha ez elmarad, hiába minden erőfeszítés, az indulatokat a túloldal szítja fel, akik határozzák meg a célpontokat.

A soron következő két és fél évben a szakértelem hiánya nyilvánvalóan megmutatkozik majd a most helyzetbe hozott ellenzéki polgármesterek és helyi politikusok munkájában. A jobboldali sajtónak szét kell zúznia ezeket a közszereplőket, országossá kell dagasztania a botrányokat. Minderre viszont csak akkor van esély, ha a kormány stratégiai döntéshozói felhőttenek tekintik az országos sajtó szereplőit.

Az együttműködés alapjává a hálózatépítést, nem pedig a tervutasítást kell tenni. Ha ez utóbbi reflex rögzül, ugyanúgy, ahogyan ússzal, ezúttal sem sikerül a megfelelő módon becsomagolni az üzeneteket. Több hangszeren kell játszani, ez világos, de a hírek gyártását, kezelését, a hangsúlyok elhelyezését meg kell hagyni szakmai hatáskörben. Ha nem bízunk egymásban, akkor minden politikai törekvés szükségszerűen politikai környezetben is marad – az úgynevezett egyszerű embereket ugyanis a sajtó, nem pedig a képviselőjelölt éri el a leghatékonyabban.

Ezen a ponton – csak utalásszerűen – elengedhetetlen röviden szólni az elmaradt kultúrpolitikai fordulatról és a sajtó befolyásolási képességéről is. Ez a két pont a legfajóbb adóssága a jelenlegi kormánypolitikának. Hogy a magyar színház, könyvkiadás, film, képzőművészet jelene a jövőnk is egyúttal, felesleges magyarázni. Itt tehát nem folytatódhat tovább kormánypénzből az ellenség felöltöztetése, és nem egyéni esztétikai, hanem politikai alapon kell befejezni a magyar nemzeti érdekekkel ellentétes kultúrcikkek állami finanszírozását.

Ha nem tesszük, hiába a fantasztikus eredmények, hosszú távon elveszünk, hiszen egy egész nemzedék szellemi felnevelését adjuk át másoknak. A sajtóval kapcsolatban hatalmasat léptünk előre 2002 óta, de hatékonyabban, korszerűbben és szakmailag igényesebben kellene elmondanunk mindazt, amit Magyarországról gondolunk 2022-ben. Nem propagandaoldalakra, hanem jobboldali indexekre van szükségünk – egyelőre még nem látszik az alagút vége.

Végezetül egyetlen szó a legfontosabbról: a korhangulatról. Mi, emberek között forgolódó közszereplők talán ennek a közvetítésével használhatunk legjobban azoknak, akiket foglalkozásuk, körülményeik elzárnak a valódi nyilvánosság elől. Nos, Magyarországon leváltó hangulat még nem érezhető, de hogy ez két és fél évig így maradjon, arra semmilyen garancia nincsen. Kezelni kell a helyzetet! Mindazok, akik tíz évig professzionálisan, kreatívan, rugalmasan reagálva működtek a Fidesz kommunikációját, reményeink szerint új ötletekkel, új felfogással kezdenek hozzá az elengedhetetlen változtatásokhoz. Kevés az idő, az ellenség pedig szaporodik. 2022-ben megvívjuk a magyar demokrácia harminc évének legfontosabb csatáját, eldől, hogy hazánk nemzetközi megszállás alá kerül-e, vagy folytatódik a nemzetállami sikertörténet.

Mi itt leszünk, és itt is maradunk. Csak majd valamikor, amikor értékeljük a mostani időszakot, esztendőket, nem elvesztett lehetőséget, hanem megvalósult munkáról szeretnénk beszámolni unokáinknak. Még egy ilyen esély a mi életünkben már nem lesz. Élünk a lehetőséggel, és vegyük vissza Magyarországot!

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló